

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-03-17

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 6 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10604>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ . . . . . σελήνια 8.
Εν τῷ ἔξωτερικῷ . . . . . » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδρα BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΙΨΩΣΙ.

—:οἴοι:—

Δὲν ἀπελπίσθημεν καθ' ὁλοκληρίαν, πλὴν ἐκ πολλῶν δεδομένων, ὅσον τοῦ πλήρους ἀριστιῶν ἐναρκτηρίου λόγου τῆς Α. Ἐξοχότητος, οὐδὲν θετικὸν ἐπαγγεῖλαμεν, ἐκ τῆς ἐντελοῦς διακοπῆς τῆς μεταξύ Ὑπουργείου καὶ μετῶν τῆς Πρεσβείας ἀνταλλαγῆς σκεψῶν καὶ συζητήσεων, ὡς ἐπαύθη κατ' ἀρχάς, ἐκ τῆς ἐσχάτως λαβούσης χώραν ἐν τῇ ἀγγλικῇ Βουλῇ ἐπερωτήσεως περὶ Κύπρου, ἣν ἐν ἄλλῃ στήλῃ βλέπει ὁ ἀναγνώστης καὶ ἐκ τῶν ἀπαντήσεων, ὡς εἶαθον οἱ ἡμέτεροι ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς περὶ γεωργικῆς Τραπεζῆς ἐρωτήσεις των, γενομένης πρόχθες ἐν τῷ Νομοθετικῷ, δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν καταδεδικασμένην ὑπὸ τῶν ἀρχόντων μας τὴν νῆσον καὶ τοὺς κατοίκους τῆς, εἰς τὸ νὰ δουλεύωσιν αἰωνίως διὰ νὰ πληρώνωσι τοκοὺς ξένου χρέους, ἵνα μὴ ἐκ τούτου ἐπιβαρυνθῇ ὁ ἐντιμὸς καὶ ἀξιοπistos ἐγγυητής.

Ὁμολογουμένως οἱ διπλωμάται τῆς Ἀγγλίας οἱ ἐνεργῆσαντες καὶ ἐπιτυχόντες τὴν ὑπο τοιοῦτους ὅρους ἐγκώρησιν τῆς Κύπρου εἰς οἰκονομολογία εἰς βαθμὸν λιανὴν ὑψηλὸν, μὴ ἐπιδεχόμενον συναγωνισμὸν. Ὅπλοιοι τοῦ «ὄ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα» ἀπέβλεψαν εἰς τὸν σκοπὸν, καὶ τοῦτον ἐπεδιώξαν, ἀψηφίσαντες τὸ νόμιμον ἢ ἄνομον, τὸ δίκαιον ἢ ἀδίκον τῶν μέσων οἷς θὰ ἐγγῶντο. Ἐπρεπε νὰ ἐξυρεθῇ μέσον ἀπαλλαγῆ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις τῆς εὐθύνης, ἣν ἔφερον ἐγγυηθεῖτα δάνειον τῆς Πύλης, ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ἐξίλαστήριον θύμα, καὶ εὑρέθησαν οἱ Κύπριοι, νὰ ἐπιφορτισθῶσι τὰς εὐθύνας τῆς ἐγγυήσεως, καταβάλλοντες τὸ ποσὸν, ὑπερ ἤτο ὑπόχρεως νὰ καταβάλλῃ ἡ ἐγγυήτρια, καὶ ἀδιάφορον ἂν αὐτοὶ δὲν θὰ ἴδωσι ποτε εὐτυχίαν, ἀδιάφορον ἂν αἰωνίως θὰ δουλεύωσι γὰρ ἄλλων.

Ἴδου ὁ λόγος δι' ὃν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις οὐδὲν ἐνεργεῖ, περὶ οὐδενὸς ἀφορῶντος τὴν Κύπρον σκέπτεται. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ λαὸς ἐφώναζε καὶ θὰ ἐξακολουθῇ φωνάζων, προτιθεταὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς νήσου, κατὰ 4—5 χιλ. λίρας καὶ τοῦτο οὐχὶ διὰ νὰ ἐλαττώσῃ φόρους τινὰς, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐλαττώσῃ ὀ-

λίγον τὸ βάρος τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, καταβάλλοντος τὸ ἔλλειμμα.

Ἀνάγκη λοιπὸν νέων ἐνεργειῶν. Ἀνάγκη καθ' ἡμᾶς τὰ μέλη τῆς Πρεσβείας νὰ ζητήσωσιν ὀριστικὴν ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργείου εἰς ὅσα καθυπέβαλον αὐτῷ διὰ τοῦ Ὑπομνήματος. Ἀνάγκη τὰ αὐτὰ μέλη τῆς Πρεσβείας, νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ πολλῶν ἐκεῖ βουλευτῶν ἀλληλογραφίαν, νὰ ζητήσωσι τὴν συνεργασίαν τῶν φύλλων καὶ τινων σωματείων καὶ προσώπων, δυναμένων διηνεκῶς νὰ ἐπερωτῶσι περὶ Κύπρου, καὶ νὰ ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν τοῦ κοινῷ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ Κυπριακὰ πράγματα. Ἀνάγκη τέλος πάντων νὰ μὴ κοιμηθῶμεν ἄλλως τὸ κακὸν θὰ διαιωνισθῇ.

Νὰ παραδεχθῶμεν ἄρα γε ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἐνεργοῦντες; Καὶ δὲν εἶνε τοῦτο ἐναντίον τῆς φύσεώς μας; Θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀλλοιώσωμεν τὴν ιδέαν τῶν ξένων ἣν ἐσχημάτισαν περὶ τῆς παροικιωδούς νοθρότητός μας; Σφόδρα ἀμφιβάλλομεν. Θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὸν διὰ λόγων πόλεμον, τοῦ ὁποίου αἱ βόμβαι διαλύονται εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἡ πυρίτις ἐξάγει καπνὸν καὶ κρότον ἀβλαβῆ. Θὰ ξεθυμάνωμεν εἰς τὰς φωνὰς, καὶ ν' ἀναπαυθῶμεν κατόπιν μετ' ἡσύχου συνέθεσως ὅτι ἐξετελέσαμεν τὸ καθήκον μας, ἀλλὰ τί νὰ κάμωμεν; ὡς δῶνται οἱ αἴτιοι.

Μὴ πρὸς Θεοῦ φίλτατοι συμπατριῶται! Ἴαν παύσωμεν ἐνεργοῦντες, τότε οὐδέποτε εἰς οὐδεμίαν αἰτησίαν μας θὰ προσέγῃ ἡ Κυβέρνησις. Θὰ συνεθίσωμεν τοὺς ἀρχοντάς μας νὰ φρονῶσι καὶ νὰ λέγωσιν: ἄφες τοὺς νὰ ξεθυμάνωσι καὶ ἔπειτα θὰ ἡσυχάσωσι τί θὰ κάμωσιν; Ἀπαιτεῖται ἤδη, καὶ ἐπιβάλλεται ἡμῖν ὑπὸ τῆς πατρίδος, νὰ διπλασιάσωμεν τὰς ἐνεργείας μας καθόσον μάλιστα, ὡς γνωρίζομεν πάντες, ἂν δὲν κατορθωθῇ τι ἐξ ὧν ἔχει μεγίστην ἀνάγκην ὁ τόπος, ἀδύνατον νὰ εὐημερήσῃ ἡ νῆσος καὶ δὲν θὰ παρέλθωσι πολλὰ ἔτη, ὅτε οἱ Κύπριοι, ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀνεχείας, τῆς ἀθλιότητος καὶ τοῦ ἀπελπισμοῦ ὅτι οὐδέποτε θ' ἀνακύψωσι, θὰ ἐκπατρίζονται μετ' ἡσυχίαν ἰδέαν ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ ἐπανιδῶσι τὴν πατρίδα των. Ἐμπρὸς λοιπὸν! Αἱ ἐνεργεῖαι δὲν πρέπει νὰ λείψωσιν.

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΙΑ.

Κατὰ μέγα μέρος ἐκ τοῦ γεωργοῦ, οὗ ὁ βίος εἶναι διηνεκῆς σειρά ἀλεπαλλήλων πόνων καὶ μόχθων, ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία καὶ ἡ πρόοδος πάντων τῶν λαῶν. Ἡ πρωτίστη, λυσιτελεστάτη, ἡθυτάτη, δὲς δ' εἰπεῖν καὶ ἡ χρηστοτάτη τέχνη εἶναι ἡ τῆς γεωργίας. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐν ποίῳ συγγράμματι ἀνέγνων ὅτι ἐν Κίνα μεγαλοπρεπεῖς ἑορταὶ τελοῦνται πρὸς τιμὴν τῆς γεωργίας. Ὁ κατὰ τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν σοφώτατος ἀπάντων τῶν ἀνδρῶν Σωκράτης, ὡς καὶ ὁ τῆς Χαιρωνείας ἀθάνατος φιλόσοφος κηρύττονται ὑπὲρ αὐτῆς, ὁ δὲ Ρωμαῖος Κικινιάτος ἡγάπα τσοσούτον τὴν γεωργίαν, ὡς προὔτιμησε νὰ ζῆ καλλιεργῶν ἰδίαις χερσὶ τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ, ἢ νὰ ζῆ κατέχων ἐπιφανῆ καὶ ὑψηλὴν θέσιν μετὰ τοῦ Ρωμαϊκοῦ λαοῦ. Ταῦτα δὲ εἶπομεν, ἵνα δεῖξωμεν πόσον καλὸν, ὠφέλιμον καὶ ἀξιέρασον τυγχάνει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοῦ, καὶ πῶς οὗτος ἐνταῦθα ὄλωσ τούναντιον ἀποσρέφεται καὶ μισεῖ τὸ ἄροτρον καὶ τὴν γεωργίαν ὡς τὸν θάνατον.

Εὐτυχῶς τὸ Κυπριακὸν ἔδαφος καὶ ἰδίως τὸ τῆς ἐριβώλακος Μεσσαρίας εἶναι γονιμώτατον, ἐπαρκῶς δὲ ἀμείβει ἐν εὐμενείῳ περιβάσει τοὺς κόπους τῶν γεωργῶν, οὗτοι δὲ οὔτε ἀδαεῖς τῶν τῆς γεωργίας τυγχάνουσιν, οὔτε φυγόπονοι, δυστυχῶς ὅμως ἡ φυσικὴ αὐτῆ γονιμότης τοῦ ἔδαφους δὲν ἀρέθη ἐλευθέρα, ἀλλὰ παρενέβη τι, ὅπερ λυμαινεται τὴν γεωργίαν, καὶ ἐνεσπάρη ζιζάνιον τι ἀκαρπίας. Τὸ ζιζάνιον τοῦτο εἶνε ἡ τοκογλυφία, ἣτις σήσασα παρ' ἡμῖν ἀμετάθετον τὴν ἔδραν τῆς καταμασίζει ἀνηλεῶς τοὺς γεωργούς. Ἀνάγκη ἀναπόδρατος νὰ ἀποσπασθῇ σύρριζον τὸ ζιζάνιον τοῦτο, τὸ ἀφαιροῦν πᾶσαν ἰκμάδα, ἐκνευρίζων δὲ καὶ παραλύον τὴν γεωργίαν. Ἀνάγκη νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὰς ἐπιδρομάς τῆς ἐπαχθοῦς καὶ ἐπαράτου τοκογλυφίας, ἵνα ὁ πολύτλας γεωργὸς δυνηθῇ νὰ ἀνυψωθῇ ἐκ τοῦ ἔδαφους, ἐφ' οὗ διατελεῖ ὑπιος, καὶ βαδίσῃ ἀπροσκόπτως. Εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ λεχθῇ νὰ πραχθῇ καὶ νὰ τεθῇ πᾶν ὅ,τι συντελεῖ πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀτυχοῦς γεωργοῦ ἐκ τῶν γαμφῶν καὶ δξέων δούλων τῶν τοκογλύφων, οἵτινες μὲ τὸν Δία ὄχι μόνον κατέφαγον τὰς σάρκας του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μυελὸν τῶν ὀσῶν του ἀπερρόφησαν. Τί ἄλλο εἶναι οἱ γεωργοὶ μας ἢ κατὰ τὴν παλαιὰν παροικίαν ἢ ἀληθῆς «Μυσῶν λεία» τῶν τοκογλύφων; Τί ἄλλο εἶναι ἡ ἀληθεῖς Εἰλωτες; Πῶς δύνανται οὗτοι νὰ προοδεύσωσι μετ' οὐλομένην οἰκτράν κατάρασιν; Πέμποντες δὲ ἤδη ταῦτα πρὸς δημοσίευσιν, θερμῶς παρακαλοῦμεν τὴν φίλην «Σάλπιγγα» νὰ δώσῃ ἡμῖν τὸν ἀρχοῦντα χῶρον, διότι ἂν καὶ πλειστάκις ἐλέχθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν τὰ τοιαῦτα, δὲν πρέπει ὅμως καὶ νὰ σιγήσωμεν, ἀλλως δὲ πῶς, ἀφοῦ ἡ κατάρασις ἡμῶν αὕτη ὁσημέραι δεινοῦται καὶ λαμβάνει μείζονας διαστάσεις; Ὅσον περισσώτερον τις πονεῖ, τόσον καὶ περισσώτερον φωνάζει.
Ἐνεκα τῶν δυσμενῶν γεωργικῶν περιστάσεων

Λονδίνον, 17.—Πολλοί μικροί ιδιοκτήται
ώρυξεων ενέδωκαν εις τας απαιτήσεις των
εργατών. Υπάρχει ελπίς συμβιβασμού δια τού
συνδέσμου των ιδιωκτιτών σήμεραν.

Βερολίνον, 17.—Ο πρίγκηψ Βίσαμαρκ ε-
δωκε την παραίτησίν του προς τον αυτοκρά-
τορα όστις εδέχθη αυτήν.

Λονδίνον, 17.—Αγγέλλεται εκ της Μο-
ζαμβίκης ότι ο πρόξενος Βούχαναν ύψωσε
την αγγλικήν σημαίαν επί του Σίρη.

—Ο «Χρόνος» λέγει ότι δύο μεραρχίαι
ρωσικαί διετάχθησαν να διενθιθώσιν άνευ
μεταβολής εις σημεία των αυστριακών και
ρωμοενιακών μεθοριών τουτο δέ ενεποίησεν
εκπληξιν εν Βιέννη και Βουκουρεστίω. Η
άπεργία των εργατών των ανθρωκωρυχείων
άπειλει να παραλύση καθολοκληρίαν την
βιομηχανίαν του β)κος.

Λονδίνον, 17.—Εν συλλλητηρίω 15000
εργατών των κωρίων εν Λίβερπουλ ο κ.
Χούστον ηγοκήτης παρουσιάσθη και παρε-
κάλεσεν αυτούς να επαναλάβωσι την εργασί-
αν των, διότι παρεχωρήθησαν τα αίτημά
των. Το πλήθος εκραύγαζεν ότι ουδεις θα
εργασθῆ ενόσω άλλοι αποθηήκουσιν εκ της
πεινής. Προσέβαλον φορτίον σίτου όπερ δι-
ήρχετο και εχυσαν αυτό εν τη όδω μαχαι-
ρώσαντες τον άμαξηλάτην. Η άστυνομία έ-
πελθούσα έβομβολήθη δια λίθων άλλ' επί
τέλους διεσκόπησε το πλήθος. Εν Πρέ-
στον εκλήθησαν πεντακόσιοι άνδρες του
στρατού.

—Εν υσκέψει μεταξν του Γλάδστωνος
και των φιλελευθέρων άρχηγών της Βουλής
των λόρδων άπεφασίσθη να εισαχθῆ εις σύ-
την πρότασις όμοία της εισαχθείσης υπό
του Γλάδστωνος εν τη Βουλῇ των Κοινο-
τήτων.

—Ο Λόρδος Σαλισουρηθ θα εισαγάγη
πρότασιν την Παρασκευην, όπως γείνη δε-
κτή η εκθεσις της Επιτροπής Πάρνελ Χρό-
νου.

Λισσαβών, 17.—Αι πορτογαλλικαί έφη-
μερίδες ζητούν ικανοποίησιν δια την ύ-
ψωση της αγγλικής σημαίας επί του Σίρη.

—Πολύ αριθμόν συλλλητηρίων της εται-
ρίας των συντηρητικών εν Πύδδινγκτον ά-
πεφάσισεν όμοψήφως ότι η ενεργεια του
Λόρδου Ράνδολφ Τσώρτσιλ διαφέρει των
σκέψεων των εκλογέων.

—Οι ιδιοκτήται ανθρωκωρυχείων άπεφά-
σισαν ότι δεν δύνανται να ενδώσωσιν εις
τας απαιτήσεις των εργατών, άλλ' είναι έ-
τοιμοι να υσσκεφθώσι μετά της επιτροπής
των εργατών την Πέμπτην.

Βερολίνον, 18.—Η συνδιάσκεψις των
εργατών διώρισεν επιτροπάς όπως συζητή-
σωσι περι της εργασίας εν τοις ανθρωκω-
ρυχείοις, της εργασίας της Κυριακής, και
της των γυναικων και παιδων. Οι αντι-
πρόσωποι δειπνοῦσι παρά τῷ Αυτοκράτορι
σήμεραν.

Ο ΠΡΟΠΑΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ.
(συνέχεια).

Μετά του γαμβρού μου του μεγάλου ήτο και ο μέλλων
γαμβρός μου και επινναν μαζί γάλα. Κύριε γαμβρέ, του
είπα, ο οποίος επροτίμησες το γάλα ύπερ την Έκκλησι-
αν; ανθρωπος ο οποίος αφηρεί την Έκκλησίαν και την
θρησκείαν του, αδύνατον να προσδεύση, αδύνατον του άν-
θρώπου τουτου ή περιουσία να μη χαθῆ. Λάβε υπό σημεί-
ωσιν τους τοιούτους και να ενθυμησαι τους λόγους μου.

Εδῶ, ο μικρός μου γαμβρός, ο οποίος ήτο και ξεσχο-
λισμένος, μου λέγει—όχι κύριε πενθερέ, πολύ σκληρά λό-
για λέγεις και δεν πιστεύω ο πανάγαθος Θεός να κατα-
δεχθῆ να καταπολεμή ένα ανθρωπον, ο οποίος, ως αν-
θρωπος, εμπορεί να κάμη και μερικά σφάλματα.—Ετσι
νομίζεις τάχα σύ; και που τάμαθες αυτά;—Εις τα σχο-
λεία τέλος πάντων δεν ανεγνώσαμεν ήμεις ότι ο Θεός κα-
ταστρέφει ένα ανθρωπον.—Και ποίος σου είπε παρακαλώ
επι ο Θεός καταστρέφει τον ανθρωπον;—Και ποίος λοιπόν

θα τον καταστρέψη, αφού λέγεται ότι ο ανθρωπος ο οποί-
ος αφηρεί την Έκκλησίαν και την θρησκείαν του αδύνα-
τον να προσδεύση;—Βλέπω, επι τα σχολεία σου δεν έκμα-
σαν τίποτε και πιστεύω ως εμβήκεις εξήγησες και να μη
σου κατορανή.—Δεν μου κατοραίνεται, διότι σε αγαπώ,
μου άρέσεις, άλλ' εις τουτο το ζήτημα επιθυμώ να συζη-
τήσωμεν και είμαι βέβαιος επι θα σε νικήσω.—Ετσι;
εμπρός λοιπόν. Λέγε.—Είπα ότι ο Θεός εινε πανάγαθος
και πολυεσπλαγχνος.—Μάλιστα.—επι το πλάσμα του δεν
το καταστρέφει εν αν από ανάγκην δεν πηγαίνει εις την Έκ-
κλησίαν η εργαζεται τας Κυριακάς.—Καλά εχεις κι' άλλ-
λο;—Όχι.—Λοιπόν έχω την άδειαν να όμιλήσω εγω τώ-
ρα;—Ναι;—Παραδέχεται επι όταν ο ανθρωπος αρχίζει να
κάμη μιαν εργασίαν και εργαζεται με την ερεξιν και
με την εσωτερικήν πεποίθησιν επι η δουλειά του εκείνη
θα τελειώση καλά. επι πάντοτε σχεδόν επιτυγχάνει την
δουλειάν εκείνην, ενῶ όταν εργαζεται με διαταγμών και με
αμφιβολίαν ουδέποτε σχεδόν επιτυγχάνει;—Μάλιστα.—Να
χαίρεσαι. Παραδέχεται επι τα παιδιά πρέπει από μικρά
να περιορισθώσιν εις τον κύκλον της ήθικης, άλλως, όταν
μεγαλώσωσιν αδύνατον πλέον να ριζωθῆ εις αυτά η ήθι-
κή, καθώς το δένδρον όταν ήνε μικρόν και τρυφερόν δύ-
νασαι να του δώσης όποιαν διεύθυνσιν θέλεις, ενῶ όταν
μεγαλώση σπάζει και δεν ιστώνει;—Βέβαια.—Νάτσι κα-
λά. Παραδέχεται επι ο ανθρωπος εινε θηρίον και μόνον
χαλινός θεϊκός εμπορεί να τον κρατήση;—Ναι' άλλ' και
η παιδεία δύναται να τον κρατήση.—Μάλιστα' άλλ' η
παιδεία εκείνη η οποία δύναται να τον κρατήση, πρέπει να
έχη βάσιν θεϊκόν χαλινόν, δηλαδή την θρησκείαν, άλλως
εινε κουρουφεζάλα. 'Αλλ' εστω άς υποθέσωμεν επι δύνα-
ται και η παιδεία με μόνα τα παραδείγματα των άρ-
χαιών και χωρις να έχη μέρος με το ευαγγέλιον να χα-
λιναγωγήση τον ανθρωπον. Δύναται όμως η παιδεία σου
αυτή να αρχίση να περιορίση τον ανθρωπον από παιδι
πριν την γνωρίση, εις την ήθικην και εις την τιμιότητα;
—Όχι.—Λοιπόν, έως ου κατορθώση ο ανθρωπος να μάθη
γράμματα και τόσον πολλά, ώστε να τα λέγωμεν παιδεί-
αν. ποίος θα τον κρατή περιορισμένον; και όταν άπκῆ
παρεκτραπή ο ανθρωπος και ανατραπή χωρις χαλινόν, δύ-
ναται η παιδεία σου πλέον να τον φέρη πίσω; Και όταν
κατόπιν, εκείνος, ο ανατραφείς χωρις χαλινόν, και μη γνω-
ρίσας ήθικην και τιμιότητα, ακούη τα λαμπρά παραδείγμα-
τα της ήθικης των αρχαιών, τους όποιους θα τον διδά-
σκη η παιδεία, δεν θα θεωρη, η εκείνους τους αρχαι-
ους ανθρωπους ιδιοτρόπους και τρελλούς, η τα γραφόμενα
ψεύδη η τουλάχιστον, ότι τους ανθρωπους εκείνους τους ο-
δήγει κάτι τι ανώτερον πράγμα, το όποιον αυτός δεν αι-
σθάνεται μέσα του; Και δεν θα λέγη, άλλοι τότε
καίροι, άλλοι ανθρωποι; Παραδέχεται λοιπόν επι
ο ανθρωπος έχει ανάγκην ισχυρού χαλινού από παιδι
πριν παρεκτραπή;—Ναι.—Λοιπόν αρχίζω τώρα να σε πείσω
εις ο τι ελεγα από πριν και πρόσεξε.
(ήκολουθει).

Λύσις του 31ου και 32ου αινίγματος.
Εύρυ-μείδων, "Α-θως.—Αυτήρες Ευγ. Ν. Ζήνω-
νος, Κύρος κ. Ρούσος, Άριστ. Ζήνωνος, Μιχ. Γ. Μαλιμάρ-
κης. Έκ Λάρνακος Δημ. Ν. Δημητρίου, Φιλ. Γ. Λυσίωτης,
Άντ. Ι. Παπαδόπουλος και Πρ. Μιχ. εκ Κοντέας.—(Το 29ον
και 30ον αίνιγμα έλυσε και ο κ. Α. Ε. Λοζίου εξ Άμ-
μοχώστου).

ΑΙΝΙΓΜΑ 33ον.
Εις Θεού τινος τους πόδας άνθη εύσομα αν βάλης
Εις μιν πόλιν της Ελλάδος έξαφνα με μεταβάλλεις.
(Πρ. Μιχ. εκ Κοντέας).

ΑΙΝΙΓΜΑ 34ον.
Είμαι νήσος 'ς το Αιγαίον με διπλήν όνομασίαν
Άνευ κεφαλής μιν χώραν τρέξε ναύρης 'ς την Άσίαν.
(Πρ. Μιχαήλ εκ Κοντέας).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία άπισσα	γρ.	190—200
δευτέρας ποιότ.	"	160—180
" ζυσιμένα	"	110—130
ρακή σαύμα 19 βαθ. η δκ. παρ.	"	60—65
σταφιδες βρωσταί	"	55—60
άλευρα της Ανατολής ο σάκκος γρ.	"	120—122
σίτος το καλόν γρ.	"	18—22
κριθή	"	9—11
χαρούπια εις τας αποθήκας	"	90—92
το χαλεπικόν καντάρι.	"	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Πωλείται η κατά την όδον «Πλόνδελ», αν-
τικρύ της οικίας του κ. Κ. Έλευθεριάδου οικία
του κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, επί γηπέδου
150 ποδών μήκους, 45 πλάτους, έχουσα σύν-
ορα δύο όδους, άρ' έτέρου γην όρφανών Κεσό-
γλου και όπισθεν κήπον του Μονατηρίου Χρυ-
σοροιατίστης και συνισαμένη εκ τεσσάρων κα-
λών δωματίων, και αύλης μετά 30 περίπου
δένδρων διαφόρων. Ο βουλούμενος αποταθήτω
εις τον ιδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.

Ειδοποιούνται οι εις Σμύρνην μεταβαίνοντες
Κύπριοι επι μεγάλην θα εύρίσκωσι περιποίησιν
εν τῷ «Ξενοδοχείω των ξένων» διευθυνομένου
υπό του Κυρίου κ. Γεωργίου χ' Λάμπρου, και
κειμένω επί της Προκυμίας. Οι εις το μέγα του-
το ξενοδοχείον πορευόμενοι εύσημόν μείαν ποι-
ούνται του καλού διευθυντού δια την πρόθυμον
περιποίησιν καθαριότητα, θναπαύσεις κλ. κλ.

Εις το ένταυθα νέον ύφασματοποιείον υπό
την επωνυμίαν Φ. Κολακκίδης και Σα διευθυ-
νόμενον υπό των Μιχ. Πολυδωρίδου και Ξενοφ.
Κωνσταντινίδου, πωλούνται εν έκπτώσει άπαντα
τα είδη ύφασμάτων και γαρνιμέντων χονδρικός
και λιανικός, καθώς και Βακκιρικῶν, είνε Καζά-
νια, Αέβητες, και λοιπά, επι δε Βιδέλλα και Πε-
τσιά επίσης εν έκπτώσει.

Σπεύτατε οι έχοντες ανάγκην τουτων και θέ-
λετε βεβαιωθῆ.
Λεμησος 16)28 Φεβρουαρίου 1890.

Ο κ. Α. Γαλανίδης πωλεί λαμπράς μηχαν-
νάς της ραπτικής υπό λίαν ώρελίμους όρους,
καθ' ους δύναται τις να πληρώση την αξίαν
των κατά μηνιαίας δόσεις. Σπεύσατε αρκετά
καλή η παρίστασις.

Ο Άβραάμ Φιλίππου εκ του χωρίου Ίννας
της Πάρου, εύριστόμενος εν Ίαρσουβάτη της
Κιλικίας απεβίωσεν, αφήτας περιουσίαν εκ 50
χαιρών. Ειδοποιούνται οι εν Κύπρω κληρονόμοι
του όπως παρουσιασθώσιν, εφωδιασμένοι δι' ά-
ποδεικτικῶν εγκύρου ότι εινε συγγενεις και κλη-
ρονόμοι του, να λάβωσι την περιουσίαν του,
πριν η παρουσιασθώσιν αυτοχειροτόνητοι κληρο-
νόμοι.
Άλεξανδρέττα 30 Ιανουαρίου 1890.

Ιωάννης Βασιλείου.

Ο υποφαινόμενος ειδοποιώ τους συμπατριώ-
τας μου Κυπρίους τους έχοντας σχέσεις με την
Άλεξάνδρειαν και δλην την Αίγυπτον ως και
τους λιμένας, οτινες εινε εις το δρομολόγιον
Άλεξανδρείας, ότι αναλαμβάνω να έκτελώ δι'
όλα τα μέρη ταυτα διαφόρους παραγγελίας, να
δέχωμαι άμανάτια και επιστολάς εξ όσων
χωρίων δεν υπάρχει ταχυδρομείον, τας όποιας
αναλαμβάνω εγω να παραδώσω και να έκτελέ-
σω, ταξειδεύων τακτικώς προς τουτο εις τα δι-
άφορα αυτά μέρη, και επιστολάς δε μέσον τα-
χυδρομείου να ελλω εντεύθεν και λαμβάνω, έ-
κείθεν, όπως παραδώσω εις τον προς εν όρον
των, υποσχόμενος να έκτελώ ταυτα μετά πά-
σης προθυμίας και ακριβείας.
Ο θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται
να ζητήση ταιούτας παρά του κ. Πέτρου χ'
Χαραλάμπου όδός Βικτωρίας.
Λεμησοφ 1 Ιουνίου 1889.
Σταύρος Ματείδης.